

Sygn. akt II Cz 1047/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużnika J. T. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 7 stycznia 2010 r., sygn. akt I Co 8867/09

w sprawie z wniosku wierzyciela Banku (...) S.A. we W.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

postanawia:

I. **oddalić zażalenie;**

II. **przyznać ze Skarbu Państwa- Sądowi Rejonowego w Wałbrzychu na rzecz adw. T. K. kwotę 73,80 zł, zawierającą należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu dłużnika J. T. w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 7 grudnia 2009 r. wystawionemu przez wierzyciela, na mocy którego dłużnicy J. T. i B. T. powinni zapłacić z tytułu umowy o kredyt oraz z tytułu deklaracji poręczenia kwotę należności głównej 27.346 zł wraz z ustalonymi w tytule odsetkami oraz kwotą kosztów i upomnień z zastrzeżeniem, że egzekucja może toczyć się do kwoty 80.000 zł. Uznając wniosek za zasadny Sąd stanął na stanowisku, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, gdyż spełnia on warunki określone w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29.08.1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939 z zm.). Dłużnicy zaś złożyli pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji, które odpowiadało wymogom z art. 97 ust. 2 ww. ustawy.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużnik zaskarżył je w całości, zarzucając następujące naruszenie prawa procesowego:

1. art. 379 pkt 2 kpc w związku z art. 89 § 1 kpc w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. poprzez brak należytego umocowania pełnomocnika wierzyciela do działania w niniejszej sprawie spowodowane przedłożeniem przez pełnomocnika wierzyciela kserokopii dokumentu pełnomocnictwa bez jego należytego poświadczenia,

2. art. 786² kpc poprzez zaniechanie zbadania i ustalenia czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie wynika z czynności bankowej lub zabezpieczenia wiarygodności banku z tej czynności,

3. art. 786 § 1 kpc poprzez nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu mimo niewykazania przez wierzyciela, że tytuł egzekucyjny jest wykonalny, a zobowiązanie istnieje.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżący wniósł o oddalenie wniosku wierzyciela, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego celem ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem podniesione w nim zarzuty w żaden sposób nie podważają trafności wydanego przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcia. W postępowaniu klauzulowym Sąd bada jedynie czy bankowy tytuł egzekucyjny spełnia wymogi wynikające z przepisów prawa bankowego, tj. czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonywanej bezpośrednio z bankiem. Stosownie do treści art. 96 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, na podstawie ksiąg i dokumentów bankowych mogą być wystawiane bankowe tytuły egzekucyjne, które po nadaniu im sądowej klauzuli wykonalności, w myśl art. 97 ust. 1, będą stanowiły podstawę do prowadzenia egzekucji przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej. Nie można zgodzić się z zarzutami skarżącego, jakoby roszczenie w niniejszej sprawie nie wynikało z czynności bankowej. Z zawartej między stronami umowy jednoznacznie wynika, iż kredytobiorca zobowiązał się do spłaty udzielonego kredytu w 60 ratach w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, a Bank zastrzegł sobie prawo jej wypowiedzenia przed terminem ostatecznej spłaty określonym w harmonogramie, z zachowaniem co najmniej 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Powyższa umowa, wbrew twierdzeniom skarżącego, niewątpliwie jest czynnością bankową określoną w art. 5 ust. 1 pkt 3. Nie można zgodzić się również z zarzutami, że dłużnik nie poddał się egzekucji, a wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny opiewał na kwotę wyższą niż to wynika z oświadczenia. Owe oświadczenie kredytobiorcy znajduje się w aktach sprawy (k. 17), zaś maksymalna kwota, tj. 80.000 zł w żaden sposób nie przewyższa tego, co zostało stwierdzone w oświadczeniu.

Brak jest podstaw, aby podzielić również główny zarzut skarżącego, jakoby zaskarżone postanowienie zostało wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością ze względu na naruszenie art. 379 pkt 2 kpc w zw. z art. 89 § 1 kpc w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z ukształtowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego o nieważności postępowania decyduje wyłącznie nienależyte umocowanie pełnomocnika, co wynika wprost z treści art. 379 pkt 2 kpc. Uchybienie polegające na uwzględnieniu przez Sąd niewłaściwie udokumentowanego pełnomocnictwa nie oznacza, że pełnomocnik strony był nienależycie umocowany / patrz: wyrok SN z dnia 10.10.2013r, II UK 104/13, LEX nr 138937/. W niniejszej sprawie dotyczącej nadania klauzuli wykonalności wierzyciel nie był reprezentowany przez radcę prawnego, wniosek o wszczęcie postępowania w tej sprawie został podpisany przez pracownika banku (...), której zostało udzielone pełnomocnictwo – zgodnie z art. 87 § 2 kpc /k. 23 verte /. Brak uwierzytelnienia tego pełnomocnictwa jest jednak tylko brakiem formalnym, który oczywiście powinien zostać uzupełniony w postępowaniu przed Sądem I instancji. W sytuacji, gdy tego nie uczyniono, został naruszony przepis art. 89 § 1 kpc, jednakże to uchybienie procesowe nie miało żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Reasumując skoro wymogi wskazane w powołanych przepisach zostały spełnione, Sąd pierwszej instancji, mając na uwadze przewidziany w art. 786² kpc ograniczony zakres kognicji w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności, zasadnie nadał klauzulę objętemu

wnioskiem wierzyciela bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Z tych też względów zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.

Orzeczenie o wynagrodzeniu kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu dłużnika wydano w oparciu o przepis § 3 ust. 2 rozporz. Min. Sprawiedliwości z 28.08.1982r w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów.